

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

אשה לא מתייאשת

מכח שליטת הרגש אצל האשה היא ניחנה בסבלנות אין סופית לעסוק בפרטים קטנים, ובפעולות מוטוריות זעירות ועדינות.

היא מסוגלת לחזור על אותם פרטים אלפי פעמים מבלי להתייאש. ואדרבה, יש לה בזה ענין וסיפוק.

לעומת זאת לאיש קשה מאד לבצע את אותם פעולות ולחזור על אותם פרטים קטנים עוד ועוד... זה למעלה מסבלנותו. זו הסיבה שמקצוע המזכירות מתאים יותר לנשים מאשר לגברים.

נביא מספר דוגמאות לכך:

• אשה מסוגלת לרקום גוֹבֵּלָן (ציור רקום ענק) במשך חורף שלם תוך כדי שיחות טלפון והתעסקויות נוספות.

מאידיך, תנו לגבר לרקום גוֹבֵּלָן... כל אצבע שלו כמו נקניקיה... רק להרים את המחט לקח לו רבע שעה... הוא דקר את עצמו פעמיים וזרק את הכל והלך... זה לא מתאים לו.

היא מסוגלת לסרוג אפודת צמר עם שבעה חוטים ו- 2000 עיניים... והוא, תנסו לתת לו מסרגה אחת ועין אחת... אחרי כמה דקות הוא יעקם את המסרגה וילך.

אבל אם תתנו לו ג'יפ, טלפון סלולארי ושני פועלים, את הבניין הוא יהרוס ויבנה מחדש. יותר קל לו להזיז בנינים מאשר להרים סיכה. אם נסכם נוכל לומר שהאיש עסוק יותר במאקרו - בגדול, והאשה עסוקה יותר במיקרו.

• זוג ארצישראלי בלילה. בשעה 9 הוא נרדם בישיבה על הספה ונגח את השולחן 5 פעמים. אשתו נרדמה גם היא וראשה נשמט הצידה כבר 7 פעמים.

בשעה 11 היא התעוררה, ראתה את מצבו הקשה, ואמרה לו: קום, קום, כולך מעוות, קום, יש מיטה...

והוא ענה: אם את לא קמה, אני לא קם... בסוף קמו שניהם וצעדו לעבר חדר השינה. בדרך לחדר השינה, בעוברים במסדרון, הבחינה אשתו שהתמונה על הקיר עקומה... אני שואל אתכם קוראים יקרים, היא תיישר את התמונה או לא תיישר אותה?

היא עזבה אותו, ופנתה לתמונה ויישרה אותה. למה הבעל לא יישר את התמונה?

הוא אמר לה: בשביל מה ליישר, גם הפוך זה דוגמא... ואם לא היה קיר, אז היה עוד יותר טוב...

פרשת השבוע

כרטיס כניסה לסוכה

בחג הסוכות מצווים אנו בשני מצוות עיקריות, החל מהלילה הראשון מצוות ישיבה בסוכה, ובבוקרו של היום הראשון נוטלים אנו את ארבעת המינים, והמעניין הוא שבתורה נאמר קודם את מצות נטילת ד' המינים "ולקחתם לכם פרי עץ הדר כפות תמרים ענף עץ אבות וערבי נחל" ולאחר מכן התורה מצווה "בסוכות תשבו שבעת ימים", ולכאורה כיון שכבר בלילה אנו מצווים לשבת בסוכה, התורה היתה צריכה קודם לכתוב מצות ישיבה בסוכה ולאחר מכן מצות ארבעת המינים.

דבר נוסף שצריכים אנו להבין שחג הסוכות נקרא "זמן שמחתנו", זהו חג שצריך לשמוח ולהתענג בו, ומאידיך מצווה התורה את האדם לצאת מביתו ולגור במשך שבוע ימים בסוכת עראי אשר התנאים שם לא כל כך נוחים כמו בבית, וא"כ כיצד האדם יכול לשמוח במצב כזה שלוקחים לו את הבית ואת כל התכונות שרגיל בהם במשך כל השנה.

התשובה לכך היא שארבעת המינים מסמלים את כל רבדי העם, האתרוג אשר יש בו טעם ויש בו ריח מסמל את האנשים שיש בהם תורה ומעשים טובים, והלולב שגדל בעץ התמר מסמל את האנשים שיש בהם תורה ללא מעשים טובים, וההדס שיש בו ריח ואין בו טעם מסמל את בני האדם שיש בהם מעשים טובים ללא תורה, והערבות מסמלות את אותם אנשים שאין בהם לא תורה ולא מעשים טובים כי בערבה אין טעם ולא ריח.

כאשר התורה מצווה ליטול ארבעת המינים המסר בזה הוא שהקב"ה רוצה שתהיה אחדות בעמ"י, בין כל רבדי העם וכולם יתחברו לאגודה אחת.

התורה מקדימה קודם את מצוות ארבעת המינים לפני המצוה של ישיבה בסוכה, משום שהסוכה מסמלת את השכינה, והסוכה נקראת "צילא דמיהמנותא" אנו זוכים בחג הזה לחסות בצילו של הקב"ה, אולם הקב"ה נותן לנו תנאי שרק כך נוכל להיכנס לסוכה והיא מצות ארבעת המינים, כאשר אנו מקבלים על עצמנו להתאחד באחדות גמורה ולא להתנשא על אף אדם מישראל זה הכרטיס כניסה לחסות בצילו של הקב"ה. לכך התורה מקדימה קודם את מצוות ארבעת המינים ולאחר מכן מצות הסוכה אפילו שהיא קודמת בקיומה.

ולכן התורה מצווה אותנו במצות סוכה לצאת מהבית ולהיות בדירת עראי, משום שכאשר האדם נמצא בביתו אין סיכוי שיסכים להתאחד עם חברו, כאשר הוא גר בבית מכפואר בשכונה יוקרתית וחברו בבית דל וכשוט, אולם בחג הסוכות לכל עם ישראל ישנם אותם קרשים כדפנות, ואותם סדינים לבנים ואותם קישוטים, וכאשר כולם גרים באותו הבית יכולים הם להתאחד ועל ידי כך לזכות שהשכינה תשרה בביתם, וכאשר אנו עם השכינה זה זמן שמחתנו, משום שכאשר גרים בדירת עראי מבינים שהתכלית היא העולם הבא, והעולם הזה הוא רק פרוזדור ואם אנו זוכים להשראת השכינה בתוכנו בפרוזדור זה זמן שמחתנו האמיתית.

יה"ר ששמחת החג תלווה אותנו כל השנה ונזכה תמיד להשראת השכינה גם בדירת הקבע.

בדיחה

אשה עוסקת במטבח בטיגון קציצות, כשבעלה חזר הביתה נכנס למטבח ומיד מתחיל לצווח: תוסיפי עוד שמן זה ידבק לך, תהפכי את הקציצה. עכשיו, את לא רואה צריך עוד שמן? תוסיפי שמן, הנה זה נדבק לך, תהפכי עכשיו את הקציצות. נו תזדרזי. זה מתיז מסביב. יותר מלח, יותר מלח אמרתי לך... האשה מתעצבנת: מה קרה לך? מה אתה צורח, אני יודעת לטגן לבד. בעלה עונה: רק רציתי להמחיש לך את ההרגשה שלי כשאני נוהג ואת יושבת לידי...

"אילו היתה מגמת צערנו בגלות רק על השכינה מיד היינו נגאלים" (רבי אלימלך מליזענסק)

פתגם השבוע

סוכת שלום

צודק ומי התחיל, אלא לומר להם: "מי מוותר?" מי הצדיק שיודע לוותר? בד"כ הילד שחש עצמו צדיק עוזב את החפץ מרצונו. ואם זה לא עובד, אפשר לתת תמריץ ולומר: "מי שמוותר מקבל פרס!". בשלב זה כולם יוותרו על הכדור... כמו שמרגילים אותם ע"י תמריץ להתפלל, לומר תהילים ולעשות מעשי חסד, גם כאן, כך הוא. כשהם יגדלו הם כבר לא יצטרכו את התמריץ וההרגל הפוך להיות טבע. כך נרגיל את ילדנו שלא בכל דבר "הדין יקוב את ההר" אלא אפשר גם לוותר ולחיות בשלום.

מפני מה חג הסוכות הוא חג של אחדות - סוכת שלום. אנו לוקחים את ארבעת המינים - אתרוג, לולב, הדס וערבה. האתרוג מרמז לצדיקים, הלולב וההדס מרמזים לבינוניים, והערבה רומזת לרשעים. מאגדים את כולם יחד כדי לומר שכולנו אחד. מסר חינוכי זה אנו צריכים להעביר לילדנו. צריך ללמדם שלא לכולם יש את אותו אופי ואותו טמפרמנט. יש וותרנים יותר ויש וותרנים פחות, ועליהם לדעת להסתדר עם כולם. למשל, כשיש ויכוח בין שני אחים על הכדור ושל מי הכדור, אין צורך לעמוד ולנהל בית משפט שיכריע מי

סיפור לשבת

ראשו ורובו היה שקוע בלימוד הגמרא, בהוויות אב"י ורבא. כשלמד, היה שוכח את כל הדאגות ואת כל החששות העלולים להטריף את הדעת. "איני יודע". גיסו רבי ראובן יוסף גרשנוביץ הגיע פעם לביתו באותה תקופה, וכמעט יצא מגדרו מרוב התפעמות. איך הוא מסוגל ללמוד במצב כזה. איני יודע איך ניתן "...החידה נותרה בלתי פתורה", אמר לקרובי המשפחה בהערכה חלפו שנים מאז. הגאון ר' בייניש פינקל זצ"ל, שהיה ידיד קרוב מאד לרבי מיכל יהודה, התבקש לבית-עולמו. פטירתו אירעה ביום, שבו התקיימה שמחה במשפחת לפקוביץ. סדר היום היה עמוס, כמובן, ובכל זאת לא הסכים לוותר רבי הרי עד שתסתיים, מיכל יהודה על השתתפותו בהלוויה שהתקיימה בירושלים. "עד כדי כך?" התפלאו בני המשפחה ההלוויה, כבר יגיע הזמן לצאת מהבית לחתונה. "האם כוחותיו של הרב יאפשרו לו זאת?" אני מרגיש לרבי ביניש הכרת הטוב גדולה מאד, "השיב רבי מיכל יהודה נחרצות", אני חייב ללכת להלוויה! זה קשור לתקופה ההיא, של המחלה של בננו". הסובבים כרו אוזן בתמיהה, מאזינים לדיכרונות אודות אותם ימים קשים. באותם ימים, "המשיך ר' מיכל יהודה", דאגנו כל כך. היינו מוטרדים מהמצב הקשה של הילד. בתקופה ההיא היה ר' בייניש ממתין לי באופן קבוע ליד הישיבה, מצפה לסיום השיעור. לאחר היה מלווה אותי הביתה, וכל הדרך היה מדבר עמי רק בלימוד, כדי שאמשיך להתרכז בגמרא, ולא אתפנה לחשוב על הצרה. הייתי מגיע הביתה, כשראשי מרוכז בלימוד, ואז הייתי ממשיך ללמוד ביתר שאת, כך באמת לא נותר מקום לדאגות... ועכשיו, איך אני יכול לא להשתתף בהלווייתו? הרי הוא החזיק אותי באותם ימים!" (מאורם של ישראל)

סיפור הגאון רבי חיים קנייבסקי בבואו לנחם בימי ה'שבעה' על אביו של הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל, שפעם אחת בא אליו ר' מיכל יהודה, וביקש לשאול ממנו ספר אחד, וכך סיפר: "אבי ז"ל היה יהודי ירא שמים, אך הוא אינו שימש כרב או כראש ישיבה. פעמים רבות, כשהלכתי עמו ברחוב וביקש ללמדני מוסר, היה מצביע על אדם מסוים ואומר לי: 'אתה רואה? הנה הוא כמוני, אינו תלמיד חכם - ולפרנסתו עובד בתור סנדלר, ואף על פי כן זכה ויש לו בן תלמיד חכם, וגם אתה גם אם אין לך אבא תלמיד חכם, אל תירתע, תלמיד היטב, תתמיד ותשקיע, עד שתצמח ותהיה תלמיד חכם. 'והנה' המשיך רבינו, "לאחרונה שמעתי שאותו בן, שעל 'חשבונו' קיבלתי את אותו מוסר, וששימש לי כדוגמא, חיבר ספר בשם "ברית איתן" ושמעתי שהוא נמצא ברשותך. ובכן, כהכרת הטוב למחבר, ברצוני ללמוד בספר הזה, ועל כן מבקש אני שתשאילנה לי. 'וסיפר רבי חיים, שבשובו לביתו אחר ההלוויה, התיישב הוא בעצמו ולמד בספר זה, כי עלה בדעתו, שגם הוא חייב הכרת הטוב לאדם שבזכותו רבו, רבי מיכל יהודה, היה מתחזק בלימוד. תקופה קשה מאד עברה על הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ בהיותו אברך צעיר. הייתה זו תקופה, שבה שכב אחד מילדיו בבית הרפואה. המחלה נמשכה ל"ע חודשים ארוכים, ורפואתו של הילד לא נראתה באופק. בני המשפחה היו לחוצים ומוטרדים מאד. דאגתם היתה כה רבה, עד כי לא יכלו להתרכז בשום עניין אחר. הפלא הגדול היה לראות את רבי מיכל יהודה, האב המסור. הלה המשיך ללמוד כרגיל וניצל כל דקה ללימוד.

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39

לימוד מקצועי ומעמיק המקיף את תחומי התא המשפחתי עם הרב אבנר קוואס ומרצים מנוסים נוספים תעודה תינתן בסיום הקורס

אין זוג לא מוצלח - יש זוג לא מודרך חדש - ארגון 'ביתנו החדש' פותח את שערי ללימודי מנחי נישואין ומשפחה

כשמדובר בשלום בית לומדים מהמומחים ביותר לפרטים והרשמה 1599-59-59-39 שלוחה 4

